

VARIETATS

Origen dels homes blancs segons los congolesos

Havent preguntat un explorador d'Africa, a un negre, d'on creia que provenien els blancs, respongué:

—Tu vivies avans dins de l'aygua, to hi anaves i to n'has vingut sobre la terra.

—Tu eras tan negre com jo, sino que permeneixent dins l'aygua, te has tornat blanc.

—Més, com pot ésser això?

—Com? Quan som morts i nos tiran a l'aygua, al cap d'uns quants dies nos tornem tan blancs com tu per consegüent.

tu ets blanc perquè vins dintre de l'aygua.

En efecte, los coscos dels negres s' tornen blancs després d'una estada més o menys llarga dins de l'aygua; i per axò los congolesos, al ésser preguntats per la explicació, en dedueixen que els blancs devien axir de l'aygua.

Més aquí tot era d'una lògica excel·lent.

Quants enrahonaments científics se li semblen!

Wagner i la "Norma"

Tot hom que coneix l'història de Wagner, sap que malgrat lo seu desdeny per la música italiana, en general, tingué certa predilecció per la de Bellini de la que'n feya grans elabors per la seva sinceritat i passió.

Darrerament s'ha trobat un nou testimoni prou curiós d'aquesta admiració, i és lo cartell, redactat per lo mateix Wagner, d'una representació de la "Norma" que dongué pel seu benefici quan era director d'orquestra del Teatre de Riga.

Lo dimenge 11 de Desembre de 1837, s'representà, a benefici del que suscriu, per primera vegada.

NORMA

gran òpera romàntica en dos actes.

Lo que suscriu creu que la millor manera de mostrar la seva veneració al públic dilectant d'aquesta ciutat, és escollint aquesta obra pel seu benefici. Entre mitj de las creacions de Bellini, la "Norma" és la que reuneix las millors melodies, més ardor i fin i la veritat més profunda. Los mateixos enemics de la música neo-ita-

liana reconeixen que aqueixa composició que parla al cor dona la prova d'un esforç interior i no sacrificia res al desahoriment modern.

Haguent procurat fer tot lo possible en los assaigs i en la mise en scène, m'atreveixo a convidar humilment al públic amant del teatre, ab l'esperansa de trobarhi una bondadosa i simpàtica acollida.

R. Wagner, director d'orquestra.

Riga, 8 Desembre 1837.

TARGETA

Martina Lucas

Formar ab aquestes lletres lo títol d'un periòdic local

La solució demà

ENDEVINALLAS

Com més s'allarga, més s'escursa.

Una que n'aplega més ab lo nús que ab lo cabàs.

Las solucions demà

Solució a las endevinallas d'ahir

LA AGULLA DE PER MITJA.

LA PLUJA.

LA FIGA DE MORO.

LOS FORATS.

LAS CAMPANAS.

Solució al geroglífich

ENEAS.

GUANO PINKLEY ERNEST COULET

39, Ronda de Sant Pere, 39.—Barcelona

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLANTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americanos del Atlàntic i N. y S. del Pacífic

Cada mes surt de Barcelona y de Cadix, vapors per Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord per la litoral de Puerto-Rico, Cuba y Estats Units. La carga s'admet fins a dos dies abans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surt de Barcelona vapors per Port-Saïd, Adén, Colombo, Singapur y Manila. La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surt de Barcelona y de Cadix vapors per Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golfo de Guinea.

Servoy de Tànger.—Lo vapor "Joquín del Pílingo" surt de Cadix los dilluns, dimarts y divendres, per Tànger, Argeliras y Gibraltar, retornant a Cadix los dimecres, dijous y dissabtes.

Per més informes en Barcelona, Elipoll y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

VAPORS TRASATLANTICS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas per las Antillas, Mejich y Estats Units

Per Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirà a primers de Janer lo vapor:

MIGUEL M. PINILLOS

Admet carrega y passagers per ports d'Europa y ab trasbord a Veracruz, dominant conseqüentment directe, per Tuxpa, Frontera, Campeche, Progreso y Cozumel.

La seua rebu en lo títol de la Companyia (moll non).

Consignatari: Rómulo Bosch y Alsina, Placa d'Antoni Lopez, 15, principal.

Aygu Minerol-Medicinal Natural de la Font

—PURGANT—

RUBINAT-LLOORACH

20 ANYS D'EXIT UNIVERSAL

Superior a totes las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa font: NO ES DE POU, com ho son moltes de sas similars. Única que purga immediatament a petites dosis y sense irritació. Combat maravillosament totes las malalties del aparat digestiu.

S'empieja particularment per corregir las malalties següents: Constipació cansonera de ventre, infarta crònica del fetge y melsa, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipòsits biliosos, febres tífoides, congestions cerebrals, afeccions herpeticas, febre groga, escrófulas (tumors freta), obesitat (groguera), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portant aquest escut ab lo nom de Rubinat, la firma y rubrica del DR. LLOORACH en lo colli de las mateixas.

Se ven en totes las farmacias, dipòsits d'ayguas minerals y droguerias al engròs.

Administració y oficinas: Cortes, 233, entressol.—Barcelona.

LIQUIDACIO

D'Articles d'Escriptori, Dibuix, Pintura y Objectes pera regalos

1, PLAÇA SANTA ANA, 1

Per cambi de local se liquidan fins al dia 15 del corrent Janer, els gèneros existents de dits articles.

GRAN REBAIXA DE PREUS

Esquelas mortuorias

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati

Teoria y práctica dels adobs

per en JOAQUIN AGUILERA

LIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetas

en totes las librerias y en la Administració d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORS, NÚMERO 25, BARCELONA

Champagne Sardá DE REUS

Medalla d'or en varias Exposicions

La fabricació del Champagne a Espanya fou introduïda fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son successor D. R. Sardá Montanyà ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÁ es sols comparable a las grans marcas francesas.

Probeu lo y os convencereu.—Demaneu lo per tot arreu

Tres classes: extra, superior y corrent

En la classe extra n'hi ha de dols y sech.

Taller de Joyería DE R. CALLIS

Portaferrixa, número 25.—Plaza Cucurulla

Compra d'or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, compra de pedrerias d'importació de Montreux y Suiza.

LA ESPANYOLA

BRUCH, 106

GRAN FÁBRICA DE COTILLAS

500 COTILLAS DE PRODUCCIO DIARIA

EXPEDICIO A PROVINCIAS Y A ULTRAMAR

SECCIO ESPECIAL PER LA VENDA AL DETALL

Las señoras que visiten aquest establiment trobaran agermanadas, la economia ab la solides y la elegancia.

Especialitat de la casa.—Cotillas de tela atrotada ab un 50 per 100 de economia sobre totes las demés cases d'Espanya.

Ab un petit avís, entrà una oficina a pendre la mida a domèlli.

CLINICA-MANAUT DISPENSARI PUBLIC

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y demés entranyas de la dona.

Curaçio de las malalties que dependeixen del embràs, del part y del sobrepart.

Tumors, llagas, fistulas, erupcions, catarros, hemorroides, alteracions menstuales, tractaments funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial per las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, per tota classe de malalties d'homes y nens, de 8 a 4.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servoy permanent.—Asepsia, comoditat, llum eléctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pis primer.

LLIBRERIA DE FRANCISCO PUIG

Plaza Nova, 5, Barcelona

Plano de Barcelona y pobles agregats.

Plano de Barcelona y pobles agregats (edició reduïda).

Plano de Catalunya, fet per lo tinent coronel de E. M., don Ramón

Morera

Plano de la reforma de Barcelona (projecte Baixeras).

Guia Espanya de Barcelona (edició de butxaca).

Guia Diamant de Montserrat (edició de butxaca).

Una afillada del poble

NOVELA RUSA DE P. W. SASSODIMSKI

que siga estimat y protegit com los demés.

Ab aquesta manera de veure las cosas, se compren que las donas de Petrifawo sentissin una sorpresa tan gran y una extranyesa y indignació tan dolorosa, de qu'una mare pogués abandonar al atzar una noyeta de sis mesos.

—Què'n dondrà d'aquesta pobre criatura? Qui s'en cuydarà d'ella?—preguntavan totes.

No crech que Parmenii se la quedi, perquè Anuschka, la seva nora, te ja un fill y es segur que n'hi vindrà molt més.

—Segurament, l'encara es tan jove!

—Què, donchs, haurà de criar a la noya forastera? Totes tenim los nostres propis fills y no volem de rahó que tinguem que carregar encara ab un d'estrany.

—Es veritat, donchs, que ahi vol fer?

—Ei, aquest vespre ho resoldrà los vells del poble.

Efectivament, aquestes resolgueren d'un modo que poch s'esperaven las donas.

VI

Aquell mateix vespre se congregaren los vells del poble a casa de Parmenii; tots hi comparegueren sense faltari ningú y s'assentaren en lo banch prop de la paret.

Lo Miró s'ia la representació del poble era completa. Fins las mateixas imatges dels sants miraven desde'l seu racó, com si's prenguessin interès per las cosas que havien de succehir.

Se tractava de resoldre una de las qüestions més importants de conciencia: la de resoldre lo pervindre d'una vida humana. Era la primera vegada que la representants del poble's veyan en un semblant trànsit, perquè, com ja hem dit avans, may havia succehit lo cas, a Petrifawo de que una mare abandonés lo seu fill.

Los vells permeneixeren callats una llarga estona; ab lo cap baix y passant la ma per la ufanosa barba rumbien sobre'l cas.

La noyeta seguia, ab un posat serio, los moviments del vell, mirant lo ab los seus blavens ulls, com si volgués endevinar los seus pensaments, per sapiguer lo pervindre que l'esperava.

flama. Afora seguia plovent y de quant en quant se sentia lo mugit del bestiar a l'estable.

Dins de la cabanya hi regnava un solenne silenci, solament interromput per lo miol del gat y lo estosseig d'algu dels ansians que ja comensaven a sentir los efectes del pròxim hivern.

La noyeta de la qui's tenia de resoldre la seva sort, jeya demunt d'un tros de pell de moltó en mitj de la cambra, y la flama de la feya il·luminava de ple a ple la seva careta esllanguida y llustrosa; xuclants ab violencia una maneta que tenia fçada a la boca.

Lo vell Parmenii estava assegut aprop de la xiqueta, y entenia véure quant ajunt lo seu cap vers la criatura, la contemplava ab carinyo y l'anomenava tot baix ab las paraules mes dolces. Tan aviat l'amenassava ab lo dit, com la tranquil·litzava ab carinyo y fetses; la seva fesomia s'il·luminava ab un somris de satisfacció.

La noyeta seguia, ab un posat serio, los moviments del vell, mirant lo ab los seus blavens ulls, com si volgués endevinar los seus pensaments, per sapiguer lo pervindre que l'esperava.

Axi mateix Parmenii s'demanava ab compassió, quina fora lo sort d'aquella criatura, si tindria una vida tranquila o si la tindria trista com lo desahorit dia de tardor que feya adolora.

La pobreta fou la seva entrada en lo poble sota las alas grises de la pluja y del huracà que grunyia pels boscos.

Viuria encara en la vinenta primavera per gaudir dels dies serens y solejats?

Veyent Parmenii que la noyeta s'intro-

duïa tot lo puny dintre de sa boqueta, s'aixecà, prengué algunas molles de ra, y umbolicant ab un drap net li posà una munyeca entre los llavis.

La careta de la criatura semblà il·luminarse de goig ab la invenció del vell Parmenii a qui guaytavau ab molta atenció los demés pagesos.

—Veja, veja, digué un d'ells,—ja tens un fill més.

Tal com ho vens,—replicà Parmenii, mostrant la noyeta.

—Es la primera vegada en ma vida que veig una cosa tan petita, tan feble,—observà un altre.

Aquesta era l'opinió de tota aquella

gent y en Parmenii convingué en que la petita era llengra com una ploma.

—Y la mare sen es anà, deixant aquí com qualsevol farsellet—digué un d'ells.

—Se n'ha anat,—afirmà Parmenii fent un sospir com si fes mal aqueixa afirmació.

No ha obrat gens bé en deixar abandonat a son propi fill; això es la meua opinió. Fen observat Andrei, personatge important de la reunió, tot acariciant-se espessa barba. Quant setenill, cal no negar d'ell... Es un pecat no reconèixer los fills, com es també obligació de nutrirlos y d'educarlos en la fe ortodoxa.

—Molt bé,—digueren tots,—no hi tenim res que dir.

Solament Parmenii callava y movia tot suspirs la seva blanca testa.

No, contra això no hi ha res que dir—digué un altre pages. Què vol ésser tot això? Tenir fills y encabar llençarlos com si fossin gats! Aquestes donas de ciutat no'n tenen idea dels seus debers de mare!

Las nostres abram molt diferent.

Parmenii dirigí sa mirada vers qui parlava y després a tota la concurrencia.